Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2014-061
d.d. 5 februari 2014
(mr. J. Wortel, voorzitter, prof.mr. M.L. Hendrikse en G.J.P. Okkema, leden en mevrouw mr. M. Nijland, secretaris)

Samenvatting
Beleggingsadvies. Omdat Consument ten tijde van het aangaan van de relatie nog minderjarig was, heeft haar vader, als wettelijk vertegenwoordiger, advies aan Aangeslotene gevraagd om de aan Consument ter beschikking staande spaarsom te beleggen. Vervolgens heeft de vader van Consument voor het gehele bedrag de Islandbanki Obligatie 8% gekocht. Op een gegeven moment besloeg deze Obligatie circa 80% van de totale beleggingsportefeuille. Na het faillissement van Islandsbanki was de waarde van de Obligatie nihil. Consument stelt zich op het standpunt dat Aangeslotene toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht door (de vader van) Consument niet uitdrukkelijk te waarschuwen voor het concentratierisico dat gepaard zou gaan met de beleggingbeslissing. Naar het oordeel van de Commissie moet worden aangenomen dat de vader van Consument een ervaren belegger was. Hij nam, als belangenbehartiger van Consument, zelfstandig de litigieuze beleggingsbeslissing en had de hiermee gepaard gaande risico's moeten doorzien. De vordering wordt afgewezen.

Consument,

en

Staalbankiers N.V., gevestigd te Den Haag, hierna te noemen Aangeslotene.

1. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar reglement en op basis van de volgende stukken:
- het dossier van de Ombudsman Financiële Dienstverlening;
- het verzoek tot geschilbeslechting als ontvangen op 14 mei 2013;
- het verweerschrift van Aangeslotene;
- de repliek van Consument; en
- de dupliek van Aangeslotene.

De Commissie heeft vastgesteld dat tussenkomst van de Ombudsman Financiële Dienstverlening niet tot oplossing van het geschil heeft geleid en dat beide partijen het advies van de Commissie als bindend aanvaarden. Partijen zijn opgeroepen voor een mondelinge behandeling op 9 januari 2014 en aldaar verschenen.

2. Feiten

2.1. Op 17 juni 2003 is aan de hand van door de vader van Consument, als haar rechtsgeldig vertegenwoordiger, verstrekte gegevens een beleggingsprofiel van Consument ingevuld.

2.2. Op de eerste bladzijde van het beleggingsprofiel zit een memo geplakt waarop een medewerker van Aangeslotene het volgende heeft geschreven:
"P.R. Bakker is zich meer dan bewust vd risico's zeer offensief en met brief uit dat Staalbankiers niet aansprakelijk is voor beleggingsbeleid."

2.3. Op de vraag welk beleggingsprofiel het meest van toepassing is, is *"zeer offensief"* aangekruist.

2.4. Bij brief van 30 juni 2003 heeft Aangeslotene onder meer het volgende aan de vader van Consument bericht:
"Het beleggen in opties past ons inziens niet binnen het te voeren beleid om een kwalitatief goede portefeuille op te bouwen. Mocht u "via het schrijven van put opties" een aandelenportefeuille willen opbouwen dan is dit voor eigen risico.
Aangezien de te beleggen middelen beperkt zijn willen wij u adviseren te beleggen in een nader te bepalen beleggingsfonds.
Langs deze weg hebben wij u willen informeren omtrent uw verantwoordelijkheden als ouder indien u belegt op naam van uw kind(eren). Indien u een verzoek tot machtiging indient bij het kantongerecht, verzoeken wij u ons een kopie van deze machtiging te doen toekomen."

2.5. Uit het jaaroverzicht van de effectenportefeuille van 31 december 2005 blijkt onder meer dat de effectenportefeuille van Consument op dat moment een waarde van € 12.384,09 vertegenwoordigde.

2.6. Op 10 februari 2006 heeft de vader van Consument met een aan Consument toebehorende spaarsom voor een bedrag van € 8.745,26 de Obligatie 8% Islandsbanki aangeschaft. Op 1 januari 2008 is Consument 18 jaar geworden. In oktober 2008 is de Islandbanki failliet verklaard. De waarde de Obligatie is toen op nihil gesteld.

2.7. Op 9 januari 2009 heeft Consument haar beleggingsportefeuille opgeheven.

3. De vordering en grondslagen

3.1. Consument vordert dat Aangeslotene wordt veroordeeld tot het betalen van de aankoopprijs van de onderwerpelijke Obligatie Islandsbanki van € 8.745,26. Voor zover de Commissie bij de schadevaststelling rekening houdt met de hoogte van de reeds uitgekeerde coupon, wil zij haar vordering verhoogd zien met een redelijk rentepercentage.

3.2. Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat Aangeslotene toerekenbaar is tekortgeschoten in de nakoming van haar zorgplicht door in haar advies voorbij te gaan aan de spreiding van het, naar de Commissie begrijpt, debiteurenrisico. Bovendien was Consument ten tijde van de aankoop minderjarig en daarbij past het meest defensieve profiel. De belegging in Islandbanki bedroeg echter ruim 80% van haar gehele vermogen. Er was onvoldoende sprake van spreiding. Consument verwijst hier naar de uitspraak CvB Kifid 2012-22. Aangeslotene heeft dan ook niet gehandeld zoals van een redelijk handelend en bekwaam beleggingsadviseur verwacht had mogen worden.

3.3. Aangeslotene heeft de stellingen van Consument weersproken. Voor zover nodig zal de Commissie bij de beoordeling daarop ingaan.

4. Beoordeling

4.1. *Ontvankelijkheid klacht*
Het aan een eerder gevoerde procedure bij de Ombudsman Financiële Dienstverlening ontleende verweer van Aangeslotene berust kennelijk op de gedachte dat indien enig aspect van de dienstverlening aan de Consument reeds eerder door het Klachteninstituut is behandeld, uit artikel 14 lid 1 sub a van het Reglement voor de Ombudsman en de Geschillencommissie voortvloeit dat de Commissie geen enkel geschil aangaande hetzelfde feitencomplex meer in behandeling kan nemen. Die zienswijze is onjuist. Een dergelijke brede betekenis heeft het *ne bis in idem*-beginsel, waarmee deze bepaling uit het Reglement correspondeert, in het privaatrecht niet. De nu te beoordelen vordering wegens het gestelde concentratierisico in de beleggingsportefeuille heeft naar het oordeel van de Commissie een wezenlijk andere grondslag dan de klacht over de ondeugdelijke belegging waarover de Ombudsman zich op 28 maart 2012 heeft uitgesproken.

4.2. *Klachtplicht 6:89 BW*
Aangeslotene heeft onvoldoende concreet gesteld dat zij *daadwerkelijk* is benadeeld door het feit dat Consument haar klacht ruim 2,5 jaar heeft ingediend nadat de relatie tussen partijen was beëindigd (Vergelijk HR 8 februari 2013, ECLI:NL:HR:2013:BY4600,). De Commissie gaat daarom over tot verdere inhoudelijke behandeling van de klacht.

4.3. *Relatie partijen*
Niet ter discussie staat dat tussen partijen een adviesrelatie heeft bestaan. Kern van een adviesrelatie is dat de belegger zelf beslist over het al dan niet uitvoeren van transacties na een verkregen advies van de beleggingsadviseur. Omdat de belegger in een adviesrelatie uiteindelijk zelf de beslissingen neemt, is hij in beginsel zelf verantwoordelijk voor de gevolgen van die beslissingen.

4.4. *Concentratierisico beleggingsportefeuille*
De Commissie stelt vast dat de vader van Consument zijn eigen beleggingsportefeuille volgens een zeer offensief profiel had ingericht. Tevens staat vast dat de vader van Consument haar profiel aan de hand van de door hem zelf verstrekte gegevens heeft laten vaststellen, en dat hij zich goed bewust was van de hiermee gepaard gaande risico's. Ook staat vast dat Consument vervolgens door tussenkomst van haar vader als haar gemachtigde beleggingsadvies heeft verzocht voor het beleggen van de beschikbare spaarsom. De Commissie volgt Consument niet in haar stelling dat Aangeslotene, nu het om de beleggingsportefeuille van een minderjarige ging, haar gemachtigde uitdrukkelijk had moeten waarschuwen voor het concentratierisico dat inherent was aan de bewuste beleggingsbeslissing.

4.5. Naar het oordeel van de Commissie kon Aangeslotene ervan uitgaan dat de vader van Consument – mede gezien zijn reeds opgedane beleggingservaring, de omvang van zijn eigen beleggingsportefeuille en de mate waarin hij bereid was risico's te

accepteren, – als belangenbehartiger van Consument zelfstandig kon beoordelen of de portefeuille van zijn dochter door zijn beleggingsbeslissingen werd blootgesteld aan grotere risico's dan met de beleggingsdoelstelligen van zijn dochter in overeenstemming was. De vordering moet daarom worden afgewezen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering bij bindend advies af.

In artikel 5 van het Reglement van de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening is bepaald in welke gevallen beroep openstaat van beslissingen van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. Daarbij geldt een termijn van zes weken na verzending van deze uitspraak. Op de website van Kifid vindt u praktische informatie over het instellen van beroep. Zie hiervoor kifid.nl/consumenten/wie-behandelt-mijn-klacht/4#stappen-plan